

Verksamhetsplan

Antagen på Ung Vänsters 47:e kongress,
Karlstad 14-17 maj 2015

★ UNG VÄNSTER

Inledning

Förbundet tar steget in i en ny kongressperiod i omgivningar som hastigt förändras. På flera kontinenter fördjupas konflikter och driver fram internationell polarisering. I spåren av den senaste ekonomiska krisen syns högerpolitikens konsekvenser i försämrade levnadsförhållanden för arbetarklassen och reaktionära stämningar. I Sverige har det politiska landskapet ritats om och ett rasistiskt parti blivit ett av landets största. Trots att mot-sättningarna i realiteten skärps är tendenserna till avpolitisering starka och gynnar högern. Trots det är förutsättningarna för en progressiv vänster att formulera offensiva krav och driva igenom radikala förändringar större än tidigare. Uppgifterna är stora för ett socialistiskt och feministiskt förbund. Ung Vänsters uppgift är att vara det tydliga vänsteralternativet. Vi är de som alltid ser maktstrukturerna, kanaliserar längtan efter ett i grunden annat samhälle och finns på plats i ungas vardag för att mobilisera för förändring.

Ung Vänster är vårt verktyg och hur vi formar förbundet avgör vår förmåga att förändra samhället. Av våra höga ambitioner följer att vi måste se organisationens styrkor, men också svagheter och brister. Även om vi har vuxit och stärkts i vissa delar av landet så finns det delar av landet där både medlemstillväxt och aktivitetsnivå är låg. Vårt politiska och organisatoriska projekt handlar om förankring hos unga i arbetarklassen. Det gäller både våra politiska prioriteringar och våra organisatoriska strategier. Det är därför vi betonar vikten av lokal närvaro och sätter klubben i centrum, och det är därför vi också tar strid för konkreta frågor om trygghet i ungas vardag. Nästa steg är att bygga förbundet i olika led, på höjden såväl som på bredden. Ung Vänster ska vara ett slagkraftigt alternativ i alla kampens olika dimensioner – i den lokala närvaron, i motståndet mot överklassens politiska hegemoni och ha ett utåtriktat basarbete som gör oss till en referenspunkt i ungas vardag. I ett sådant förbund är aktivismen avgörande, men också de interna politiska diskussionerna, studiearbetet och förmågan till att hela tiden bygga organisationen starkare och stabilare. Det är bara ett förbund med den kapaciteten som har kraft att fullt ut förändra Sverige.

Den här verksamhetsplanen fungerar som kongressens politiska och organisatoriska vägledning för förbundets fortsatta arbete. Verksamhetsplanen är ett strategi-dokument, som även om kongressperioden är två till tre år pekar längre fram mot målsättningar som ibland ligger fem till tio år fram i tiden. Så här har förbundet arbetat med verksamhetsplaner sedan 1999 och det långsiktiga strategiska tänkandet har varit av avgörande betydelse för att stärka Ung Vänster. Verksamhetsplanen beskriver på samma gång enskilda prioriteringar och mål, som ett sammanhållet organisatoriskt och politiskt projekt. Verksamhetsplanen behandlas och antas av kongressen och gäller således för hela förbundet. Det innebär att det är hela förbundets ansvar att den verkställs och att den under hela kongressperioden är ett levande dokument utifrån vilket vi formar vår verksamhet. Verksamhetsplanens olika delar kan inte frikopplas ifrån varandra, utan ska läsas och verkställas i sin helhet.

Vår omvärld

Vi lever i en tid av polarisering. I stora delar av världen ökar de politiska och sociala motsättningarna. Under de senaste åren har vi sett en utveckling där de ökande motsättningarna mellan imperialistiska stormakter allt mer tar sig uttryck i form av inblandning på motsatta sidor i konflikter och krig, antingen genom ombud eller genom direkt intervention från stormakterna - inte minst i samband med konflikten i Ukraina och inbördeskriget i Syrien. De ökande klyftorna, såväl mellan som inom länder, leder till motsättningar och under de senaste åren har vi sett många exempel på folkliga resningar.

Under de senaste åren har det blivit ännu mer tydligt att kapitalismen leder till kriser. Den senaste krisen har tagit sig olika uttryck i olika faser; som en finansiell härdsmläta, recessioner, eurokris och riskerar nu att i Europa utvecklas till en långvarig stagnationskris, med långvarigt hög arbetslöshet och krympande ekonomier. De långsiktiga politiska och ekonomiska konsekvenserna av krisen är ännu inte uppenbara och kommer att vara ett resultat av en politisk och social kamp mellan höger och vänster.

I Europa drar reaktionära, och rasistiska, strömningar över kontinenten. I ett fåtal länder pågår en i det närmaste fascistisk utveckling, där demokratiska principer urholkas och fascistiska krafter flyttar fram sina positioner. I många länder därutöver växer högerextrema och högerpopulistiska partier. Samtidigt är utvecklingen inte entydig. I länder som Grekland, Spanien och på Irland vinner progressiva vänsterpartier ett starkare stöd. Många gånger som en reaktion på en brutal krispolitik, där kostnaderna för den ekonomiska krisen har vältrats över på arbetarklassen för att hålla finansmarknaderna och storkapitalet skadefria.

Det blir allt mer uppenbart att den eskalerande klimatkrisen rör sig in i ett akut skede. Klimatomställningen går för långsamt och redan idag är klimatkatastrofens effekter tydliga för människor i fattigare länder. Frågan om klimatkrisen kommer hela tiden att bli viktigare – både i förhållande till den faktiska utvecklingen och till den politiska debatten. Kopplingen är tydlig mellan klimatförändringar och ett ekonomiskt system där ständig tillväxt och vinstmaximering konsekvent överordnas. Klimatfrågan kräver systemkritik, internationell solidaritet och därför också en stark vänster.

Utvecklingen i Sverige under de kommande åren

Den tidigare högerregeringen har genomfört en omfattande maktförskjutning från arbete till kapital. Arbetslösheten har cementerats på höga nivåer och ojämlikheten har ökat under flera decennier. Den gemensamma välfärden har urholkats i takt med att resurser har omfördelats från offentlig till privat konsumtion, något inte minst den borgerliga regeringens rekordstora skattesänkningar har bidragit till. Privatiseringspolitiken har inneburit att välfärden har kommersialiserats, likvärdigheten minskat och nya marknader öppnats upp för företags vinstintressen. På arbetsmarknaden har fackföreningsrörelsens ställning försvagats och otrygga anställningar blivit vanligare.

Högerregeringens tid vid makten innebar att den politiska mitten flyttades högerut. Den politiska debatten har blivit allt mer likriktad när Socialdemokraterna undvikit att ta konflikt med högern om den ekonomiska politiken, och har inte

heller velat ta tillbaka många av de försämringar högern genomfört. När konflikter om ekonomisk fördelning minskar blir värderingsfrågor viktigare och klassdimensionen försvagats. Den breda arbetarrörelsen behöver ett politiskt projekt som svarar upp mot den maktförskjutning som skett. Ung Vänster har en viktig uppgift i att tydliggöra de politiska motsättningarna mellan höger och vänster.

Den senaste tidens politiska utveckling i Sverige är en reaktion mot den långvariga högervåg som formade det politiska landskapet sedan mitten av 00-talet. Den utbredda känslan av att skattesänkingspolitiken gått för långt tog sig uttryck i att välfärdsfrågorna kom att bli väljarnas viktigaste i valrörelsen 2014. Motreaktionen mot avpolitiseringsen och fokus på frågor om ansvar och regeringsduglighet kom att hos många bli en längtan efter en politisk debatt med visioner, som tog sig an större frågor; till exempel den strukturella rasismen, jämställdheten och klimatfrågan. Inom viktiga områden tappade den borgerliga regeringen problemformuleringsrätten. Den tidigare feministiska backlashen ersattes av en feministisk våg och under de senaste åren har det skett en omfattande antirasistisk och antifascistisk mobilisering. Det finns en längtan efter förändring som vänstern och arbetarrörelsen ännu inte förmått att kanalisera.

Ett av de tydligaste tecknen på det förändrade politiska läget är den feministiska våg vi befinner oss i. Den feministiska vågen har tagit sig flera uttryck, till exempel genom den stora mobiliseringen för en samtyckeslagstiftning, framgångarna för Feministiskt initiativ, i feministisk populärkultur och i ett starkare feministiskt perspektiv i den allmänna debatten. Samtidigt är en betydande del av denna våg identitetspolitisk och färgad av liberala tendenser. Det intersektionella perspektivet har använts för att ställa olika förtryck mot varandra och synen på kvinnor som den feministiska kampens politiska subjekt riskerar därmed att urholkas. Ett annat misslyckande hos den feministiska vågen har varit dess oförmåga att nå utanför den akademiska storstadssfären. Vår feminism måste handla lika mycket, om inte mer, om den lågavlönade undersköterskan som studenten i genusvetenskap. Mer fokus måste ligga på till exempel kvinnor i den offentliga sektorn. Ung Vänster har spelat en viktig roll bakom den feministiska vågen. Medan feminismen var tillbakapressad var vi en av få krafter som fortsatte driva på för att lyfta det feministiska perspektivet. Genom att fokusera på frågor om sexualiserat våld, unga tjejers ohälsa och den ökande sexualiseringen har vi bidragit till att forma en feministisk identitet framförallt bland unga tjejer. Vi har även under lång tid varit utmärkande i den feministiska kampen genom att driva frågor som gynnat arbetarklassens kvinnor. Vår rörelse har genom historien vunnit många segrar som specifikt gynnat arbetarklassens kvinnor, dessa segrar, så som förskola, rätt till föräldrapenning och genomdrivandet av arbetstidsförkortningar är resultat av en feministisk kamp där vi varit drivande. En feministisk våg måste dels innebära att makt flyttas från män som grupp till kvinnor som grupp, men också att både makt och resurser flyttas från överklassen till arbetarklassen, och därmed till kvinnor. Ung Vänster spelar en unik roll i den feministiska rörelsen för att detta ska ske. Ung Vänster, som en del i den feministiska rörelsen, är avgörande för att det ska ske. Med våra feministiska praktiker så som det feministiska självförsvaret, systrar på stan och arbetet med att starta och vara aktiva i jämställdhetsgrupper har vi gjort och gör vi skillnad i unga tjejers vardag. Genom vårt arbete för arbetstidsförkortning, lika lön för lika arbete och rätt till heltid driver vi krav som materiellt hade förbättrat livsvillkoren för arbetarklassens kvinnor.

Vänsterns framgångar i kampen för en välfärd fri från privata företags vinstintressen visar på möjligheten att genom långsiktigt arbete förändra förutsättningarna för den politiska debatten. Vänsterpartiet och Ung Vänster har satt agendan i en fråga som är viktig för många människor. Längre kunde privatiseringspolitiken inte ifrågasättas och det saknades folklig mobilisering mot att välfärden kommersialiserades. När vinstintresset trängs undan skapas bättre förutsättningar för en jämlik välfärd som fördelas efter behov. De resurser som tidigare har blivit till vinster kan användas för att förbättra kvaliteten. Samtidigt är frågan om att förpassa det privata vinstintresset från välfärden mer strategisk än så. Det är först när vinstintresset försvinner som det skapas förutsättningar för att demokratisera välfärden och inom viktiga delar av samhället göra medborgarlogiken gällande istället för kundlogiken.

Sverigedemokraternas framgångar speglar såväl intensifierade rasistiska strömningar som frånvaron av reella politiska konflikter mellan höger och vänster. Deras ökade stöd har inneburit att rasistiska utgångspunkter och problemformuleringar har normaliserats i högre utsträckning än tidigare. Etablissemangen har oftare använt invandring och integration som svepskäl för att förklara sociala problem orsakade av högerpolitik, klassamhälle eller könsmaktsordning. I kölvattnet av Sverigedemokraternas framgångar har också fascistiska och nazistiska krafter flyttat fram sina positioner, vilket bland annat tar sig uttryck i näthat, hot och våld riktat mot antirasister, rasifierade, hbtq-personer och organiserade socialister och feminister. I ett instabilt politiskt läge riskerar Sverige att de fascistiska krafterna vinner ytterligare mark. Osäkra politiska förhållanden och upplösningen av blockpolitiken och därmed utsuddade konfliktlinjer, tenderar att leda till ökat stöd för rasistiska och fascistiska partier.

Samtidigt har man under de senaste åren kunnat se en omfattande antirasistisk mobilisering, i hög utsträckning inriktad just mot rasismens och Sverigedemokraternas normalisering, men också kring strukturell rasism och frågor om representation. Efter attacken i Kärrtorp och mordförsöket i Malmö arrangerades de största antifascistiska och antinazistiska demonstrationerna på många år. Ung Vänster har en särskilt viktig roll att spela i det antifascistiska arbetet, i motståndet mot rasistiska problemformuleringar och i strävan efter att ersätta dessa med en förstärkt klassdimension i den politiska debatten.

Det senaste årets vänstervåg har varit viktig, men har även präglats av en osäkerhet kring innehåll och riktning. En inåtvänd debatt och positionering har många gånger gått före politisk praktik och faktisk förändring och man har uppvisat en oförmåga i att ena vänstern kring konkreta strategier och krav. Sett till utvecklingen i Sverige och världen är behovet stort av en stark vänster, som identifierar grundläggande maktstrukturer och som förmår ta kampen för en utveckling i socialistisk och feministisk riktning. Ett starkt Ung Vänster är en avgörande kraft för möjligheten att åstadkomma samhällsförändringar som omfördelar makt och resurser. Ett starkare förbund måste vi bygga tillsammans.

Ung Vänster

– ett kämpande förbund

I en tid då organisering misstänkliggörs och högern försöker stämpla politisk organisering som meningslöst, extremt eller elitistiskt, är vårt besked det rakt motsatta. Ung Vänster spelar roll, det vi gör är viktigt och vår socialistiska och feministiska kamp handlar om människovärde. Det är bara när vi tillsammans går framåt sida vid sida som vi kan bygga ett verkligt jämlikt samhälle. Ingen förändring eller förbättring har kommit utan politisk kamp, därför är varje viktig strid beroende av vår organisering.

Ung Vänster är ett kämpande förbund som organiserar unga i kamp för sina egna intressen, i kamp för socialism och feminism. Vi hämtar våra insikter och erfarenheter från över hundra år av kamp och har under historien varit outhärliga för många progressiva förändringar. Vi finns i varje rörelse för frigörelse och i varje kamp för jämlikhet, men är på samma gång självständiga och ser tydligt vad som gör vår roll och uppgift unik. Det går en skiljelinje mellan oss och alla andra; vi är de enda som både ser behovet av en grundläggande samhällsförändring för att uppnå verklig jämlikhet och förstår att det istället för sekterism kräver folklig förankring.

Vår kamp är på riktigt och varken abstrakt eller teoretisk. För oss handlar inte politik om tomma ord, vi gör saker här och nu och förstår vikten av närvaro i ungas vardag, såväl politiskt som organisatoriskt. Vi finns i trappuppgången, på arbetsplatsen och i skolkorridoren och ger oss in i de strider som påverkar våra egna liv. Samtidigt lyfter vi blicken bortom enskilda skeenden och förlorar inte fokus på de grundläggande maktstrukturer som vi bekämpar. Vår verksamhet är bred och utgörs av allt från enträget basarbete till sociala aktiviteter för att skapa sammanhållning och styrka. Ung Vänster består av aktivister som hela tiden kämpar för att göra skillnad.

Vi är ett brett förbund som består av ungdomar med en sak gemensamt – vår politiska övertygelse. Våra medlemmar kommer från alla delar av arbetarklassen och tillför kampen perspektiv från vitt skilda erfarenheter. Oavsett om vi bor på landsbygden eller i stan, jobbar på förskola eller på lager, är uppväxta i flyktingläger eller i radhus så är vi feminister, socialister och aktivister. Det finns inte *ett* sätt att vara medlem på i Ung Vänster, det finns tusentals medlemmar som var och en är en liten men viktig del av vår organisation. Tillsammans utformar vi de politiska ståndpunkter som vi gemensamt arbetar efter, så att vår slagkraft blir större än var och en av oss.

Förbundet idag

Läget som råder när vi går in i en ny kongressperiod är speciellt också i hur vår egen organisation ser ut. Under en längre tid har vi med strategiska insatser byggt upp förbundet till en betydande styrka. Detta medför på inget sätt att något är uppnått eller avslutat, istället ställs nu högre krav på oss för att upprätthålla och bygga vidare på något dyrbart och ömtåligt. Trots att förbundet stärkts finns inget värde i att bortse från svagheter och problem som visar sig i organisationen idag.

Vi ska inte ha illusioner utan istället ambitioner som tydligt och klart visar hur läget skiljer sig ifrån det läge vi vill befinna oss i. Organisatorisk styrka följer av medvetet arbete och kan aldrig tas för given utan kräver ett aldrig avtagande arbete för att stärka strukturer med utgångspunkt i långsiktiga strategier. Ju fler medlemmar och klubbar som finns desto större blir behovet av detta arbete. De två mest uppenbara bristerna i Ung Vänster idag är att vi är för få och att våra styrelser är för svaga. Dessa utmaningar hänger samman, och är nycklar till att svara på alla frågor som rör hur vi kan bli en starkare kraft för förändring. Under de kommande åren måste vi ta vara på lärdomar från svårigheter såväl som framgångar från förra kongressperioden.

Vi lämnar bakom oss en kongressperiod som till stora delar präglats av hårda stämningar internt. Det är genom att slå vakt om våra interndemokratiska strukturer, en öppen och fri debatt, gemensamma ståndpunkter och principer som vi trots motgångarna blivit ett starkare förbund. När vi är medvetna om grunden vi står på kan vi också se motsättningar för vad de är, och göra analyser som leder framåt. Det är när det som förenar är större än det som skiljer som slagkraften i politisk kamp blir som störst. Kunskap om hur vi arbetar, varför våra strukturer ser ut som de gör och om våra ideologiska utgångspunkter är outhärligt för den interndemokratiska processen och utrymmet för diskussion och debatt. Det är betydelsefullt för hur vi utformar vår egen organisation, men inte minst för att förstå samhället vi verkar i. Varje medlem ska av rätt och nödvändighet ges verktyg att förstå, utveckla och kritisera de tankar som ligger bakom organisationsmodellen och våra politiska principer.

Frihet i diskussion men enighet i handling är och har varit en viktig princip för hur vi ser på det arbete vi utför tillsammans. Att formulera vår syn på oss själva och det vi vill att vår organisation ska vara – vår identitet – är viktigt för att organisationens alla delar ska gå i takt. Att gå i takt handlar inte om likformighet i hur vi arbetar, utan om att se hur våra olika erfarenheter, insikter och åsikter tillsammans kan bygga ett starkare förbund som strävar åt samma håll. Det politiska och organisatoriska projekt som vi gemensamt tar oss an under kongressperioden måste byggas på en bred samsyn om hur vi ser på oss själva.

Nu bygger vi förbundet

För att vi ska nå vår fulla potential måste förbundet byggas starkare. Detta är i grunden både ett politiskt och organisatoriskt arbete. Klubbens roll som en plattform för politisk kamp behöver utvecklas. Många gånger har vi alldeles för låga ambitioner kring vad klubben ska vara och hur verksamheten ska se ut. Vi vet att vi är färre medlemmar än vad vi skulle kunna vara och har dessutom potential att ha klubbar på betydligt fler orter än idag. Nya medlemmar måste kontaktas snabbare och direkt erbjudas aktivitet och möjlighet till grundläggande studier. Klubb- och distriktsstyrelser måste stärkas och förståelsen för och kunskapen om vår organisationsmodell ska bli bättre.

Ett revolutionärt förbund måste byggas underifrån

Vi formar vår organisation med utgångspunkt i effektivitet och interndemokrati. Det förstnämnda därför att det är en förutsättning för en framgångsrik kamp och det sistnämnda därför att en revolutionär organisation måste byggas underifrån.

Vår organisationsmodell kommer ur en över hundra år lång process som har format hur vi arbetar. Denna process måste självklart fortsätta och det förutsätter att fler känner till och deltar i att upprätthålla de gemensamt beslutade strukturerna.

Att fler medlemmar ska ha förståelse för hur förbundet är uppbyggt och varför behöver uppvärderas som ett led i att bli en starkare organisation. Förståelsen hänger samman med konkreta kunskaper, men också med en diskussion som bör vara ständigt närvarande. Att vi har ett öppet förhållningssätt till hur vi arbetar innebär inte att det är fritt fram att frångå det vi slagit fast gemensamt. Vår organisationsmodell ska tåla att kritiseras och ifrågasättas, annars bör den förändras, men den ska bara förändras när så beslutas i demokratisk ordning.

Vi sätter klubben i centrum för att vi vill att verksamheten ska utformas så nära medlemmarna som möjligt. Vi vill också att det utåtriktade arbetet ska genomföras lokalt, så nära människor som möjligt. Det är i klubbarna som vi går från ord till handling och där våra gemensamma beslut verkställs. I Ung Vänsters organisation fyller varje del en viktig funktion, som inte kan ersättas av en annan. Det går inte att ersätta bristfällig klubbverksamhet med verksamhet på distriktsnivå, eftersom en klubb och ett distrikt har olika uppgifter och roller. På samma sätt kan inte en distriktsstyrelse agera som förbundsstyrelsen.

I distrikten stöttas klubbverksamheten upp, och det är distriktsstyrelsen som har ansvar för att säkerställa vår närvaro i områden där vi ännu inte har lokal förankring. Det arbetet måste dock ständigt syfta till att öka medlemsunderlaget med målet att starta en klubb. Distriktsnivån bör inte agera som en klubb, utan ska alltid syfta till att öka antalet klubbar och stödja de som redan finns i deras arbete för att konkretisera politiska och organisatoriska prioriteringar. Distriktsstyrelsen har en viktig roll i att koppla samman klubbarna med varandra, och att koppla samman förbunds nivån med klubb nivån. Medlemmar som saknar klubb eller har intresse av studier på högre nivå ska genom distriktet få verktyg att vara aktiva och att utveckla sina kunskaper.

På förbunds nivån fattas beslut om övergripande politiska och organisatoriska prioriteringar. Förbundsstyrelsen är högsta beslutande organ mellan kongresserna och har till uppgift att implementera och verkställa det som beslutats samt fatta nya beslut inom ramarna för det som redan slagits fast av kongressen. Förbundsstyrelsen ska vara en aktiv ledning genom att förankra sina beslut i hela organisationen. Detta gör man bland annat genom ett aktivt fadderskap. Ung Vänster har ett faddersystem som innebär att distrikten tilldelas minst en fadder från förbundsstyrelsen. Fadderens roll är att stärka distrikten organisatoriskt och politiskt men även fungera som en kontaktlänk mellan distrikt och förbund. Fadderarnas roll som stöd och rapporteringskanal kan inte nedvärderas, utan är en central del i arbetet med att bygga distrikten och i sin tur klubbarna starkare. Det är dock en viktig princip att ansvaret för att genomföra centralt fattade beslut ligger hos alla medlemmar och förtroendevalda i förbundet.

Vi har i Ung Vänster tydliga interndemokratiska strukturer för beslutsfattande. Inom organisationen är lägre instans underställd högre instans, eftersom fler medlemmar står bakom högre instans. Vi förlitar oss på våra styrelser för att implementera och förankra beslut som fattats, och att säkerställa att interndemokratin fungerar. Vi vänder oss emot platta strukturer därför att det försvagar

vår kamp och står i vägen för interndemokratin. Ett förbund som agerar enat har större genomslagskraft och ett förbund där alla kan komma till tals fattar bättre beslut.

Vårt internfeministiska arbete har blivit en central del av organisationsmodellen och är idag avgörande för hur Ung Vänster fungerar. De internfeministiska insikterna handlar i grunden om interndemokrati – att alla medlemmar ska ha lika möjligheter. Vår feministiska analys bottenar i förståelsen hur makt fördelas i samhället och även så i vår egen organisation, därför är ett internfeministiskt arbete ett direkt sätt att öka kvinnors utrymme och makt. Det måste därför finnas med i alla sammanhang och kan aldrig betraktas som en isolerad satsning mot ett övergående problem.

Klubben - vårt verktyg för förändring

Det är i våra klubbar som medlemmarna är aktiva och det är genom klubbverksamheten som många först möter Ung Vänster. När vi konstaterar att förbundet ska vara ett verktyg för förändring är det på klubbnivån som det måste ta sig uttryck. Därför krävs ett stort fokus på hur vi kan utveckla klubbarnas arbete under kongressperioden. Vi strävar efter att gå in i varje sammanhang där viktiga politiska strider avgörs, oavsett om det är direkt eller på sikt. Vår verksamhet behöver därför vara bredare och utgöras av allt från massarbete till socialt arbete, och kan inte stanna vid att enbart driva förbundskampanjen eller syssla med aktivism. Idag är idén om vad en Ung Vänster-klubb är och hur dess verksamhet ska se ut ofta allt för enkel, och ambitionerna för vad en klubb gör behöver generellt höjas och breddas.

Det ska inte vara möjligt att som ung på en ort där det finns en klubb ha undgått att Ung Vänster finns och gör saker. Genom att synas på olika sätt måste våra klubbar bli en mer självklar del av närmiljön i ungas vardag. Basarbetet fyller en helt grundläggande funktion i att göra oss mer kända och markera närvaro. Det är också i samband med basarbetet som vi kan skapa intresse hos sympatisörer och värva medlemmar. Klubbarnas basarbete ska utformas så att vi har ständig närvaro på platser där vår målgrupp finns. Vi ska synas på skolorna, fritidsgårdarna, vid busstationen, utanför köpcentret och vid idrottsplatsen. Affischer och klistermärken kan tyckas triviale men är det i särklass enklaste sättet för att se till att fler känner till oss. Flygbladsutdelningar och skolbesök ska ordnas med ett strategiskt perspektiv. Klubbarna behöver ständigt göra avvägningar om var och när vi syns, och på vilka platser och sammanhang vi behöver öka vår närvaro. Utöver att synas i allmänhet behöver vi framför allt se till att finnas på plats på yrkesprogrammen på gymnasiet och finnas på plats i arbetarklassområden.

Klubbarnas verksamhet är det som är mest politiskt skolande i Ung Vänster, både genom att klubbmötet är en plattform för interndebatt och politiska diskussioner men också genom faktiska studier. Det är i klubben som nya medlemmar får tillgång till grundläggande studier i politik och organisation och samtidigt får omsätta detta i praktiken. Det vi lär oss är inte frikopplat från det vi gör, utan teori och praktik binds samman av de strategier som vi formulerar. Skolningen i klubbarna handlar också om att agera och samla på sig erfarenheter av olika slags arbetssätt. Vi behöver bli bättre på att direkt erbjuda nya medlemmar grundläggande studier så att fler får tillgång till diskussioner, interndebatt och mer fördjupande studier. Det ena får inte utesluta det andra, utan klubben ska vara det

forum där de viktigaste frågorna för vårt förbund och för samhällsutvecklingen diskuteras. Det kan handla om att prata om en aktuell politisk text på klubbmötet, ordna en filmkväll eller bjuda in föreläsare som pratar om ett aktuellt ämne. Denna typ av diskussioner förs för ofta i andra sammanhang eller inte alls, trots att det är i klubbarna som vi ska omsätta våra principer i praktik. Detta måste ges större utrymme i klubbverksamheten.

Kampanjarbete är ett självklart inslag i hur vi arbetar men klubbverksamheten får inte stanna vid att uppmärksamma ett politiskt område åt gången med ett slags aktiviteter, för att sen börja på nytt med ett annat område. Det ska snarare vara en grundutgångspunkt att en klubb arbetar med flera olika slags aktiviteter parallellt och i perioder. Ambitionsnivån ska ligga bortom basarbete, grundstudier och att driva förbundskampanjen. Vår verksamhet måste anpassas till lokala förutsättningar och hela tiden bli mer mångsidig och fantasirik. Vi behöver till exempel arbeta mer med att ordna fritids-aktiviteter som vid en första anblick inte framstår som politiska, så som läxhjälp och konserter. Lokala politiska frågor, besök på flyktingförläggningar och samarbete med elevkårer och andra organisationer på orten är fler exempel på sådant som borde vara vanligare än det är. Det är när klubben är allt detta som den blir ett reellt verktyg för att både vinna lokala politiska segrar och hota rådande maktordningar.

Ett större, starkare och bredare Ung Vänster

Ung Vänsters största utmaning är att vi behöver bli fler. Idag är vi inte så många och så starka som vi borde kunna vara, vi når inte upp till vår fulla potential. Vår organisation har inget egenvärde, därför värvar vi inte medlemmar enbart för sakens skull. Vår strävan efter att växa och bli fler i kampen kommer istället utifrån den grundläggande insikten att vår storlek är vår styrka. I alla tider har människor organiserat sig för att tillsammans med andra kräva sin rätt. Inga progressiva samhällsförändringar är möjliga om folket inte går ihop och kämpar för dem. Ett större och starkare Ung Vänster är en starkare kraft i kampen för socialism och feminism.

För de flesta är det ett stort steg att gå med i Ung Vänster. Det är bra, för det ska betyda något att man har organiserat sig. Däremot får det aldrig bli ett svårt steg, och vi har ett ansvar för att det ska vara så lätt som möjligt för alla som vill organisera sig tillsammans med oss. Fler måste få den direkta frågan: "Vill du gå med i Ung Vänster?". Medlemsvärvningen behöver vara en naturlig del av vårt utåtriktade basarbete. För att värva fler måste vi ha större närvaro på skolor, i bostadsområden, på fritidsgårdar och alla andra platser där unga finns. Vi ska tala med unga om de sakfrågor och krav vi driver och sätta in konkreta problem i en politisk kontext. Bakom medlemsvärvningen ska finnas tanke och den ska bedrivas taktiskt och med finesse. I grund och botten är det enkelt – om vi har en bra och välfungerande medlemsvärvning och medlemshantering, om vi bygger vårt förbund så att det fungerar såväl praktiskt som teoretiskt, så kommer vi följaktligen att bli fler.

Samtidigt som vi hela tiden agerar för att värva fler medlemmar, behöver vi också fundera på vilka som är med och vilka som inte är det. Varje klubb ska ha en strategi för hur man ska växa och bli bredare. Idag är en stor del av Ung Vänsters medlemmar gymnasieelever på studieförberedande program eller högskolestudenter. Det är inte fel, men vi måste samtidigt konstatera att det finns för få

medlemmar i Ung Vänster som går på yrkesprogram, som pluggar på folkhögskola eller som jobbar. En organisation som vill kämpa för arbetarklassens intressen måste ha blivande och nuvarande LO-medlemmar i förbundet.

Under kongressperioden kommer vi fortsätta med arbetet att bli starkare i prioriterade arbetarklassområden. Arbetarklassen är ett av våra politiska subjekt och därför behöver vi organisera ungdomar i de områden som är hårdast drabbade av högerpolitiken. Målet att bli det största ungdomsförbundet i förorten har därför en stor strategisk betydelse och vi behöver utarbeta strategier och metoder för att nå ut till fler och synas i just arbetarklassområden.

Det finns lika många sätt att vara aktiv i Ung Vänster som vi är medlemmar. Ung Vänster består av allt från högstadie- och gymnasieelever och småbarnsföräldrar till unga som jobbar i hemtjänsten och nyanlända flyktingar. Vi har olika bakgrund och olika förutsättningar för att bidra till kampen, och gör det efter bästa förmåga. För att vår organisatoriska skärpa ska stärkas måste medlemsgenomströmningen minska. Om fler skulle stanna kvar i Ung Vänster ett eller två år extra skulle vi också vara ett mycket större förbund. Detta kräver ett aktivt arbete med att driva in medlems-avgiften, något som måste göras på klubbnivå. För att fler ska vilja stanna i Ung Vänster behöver också klubbarbetet vara meningsfullt för alla medlemmar. Klubbarna behöver ha en blandad verksamhet, ett studiearbete som gör att alla känner att man utvecklas och man behöver kunna vara aktiv på olika sätt under olika perioder av livet. För att fler ska fortsätta vara aktiva krävs också aktiv och strategisk medlemsvård från styrelserna. Vi måste fortsätta utveckla olika sätt att vara aktiv och det måste bli lättare att gå från pappersmedlem till aktiv.

Man är Ung Vänster-aktivist hela tiden och inte bara på klubbmötet. Vi är de som drar ihop protester när skolkamraten hotas av utvisning, grannen som styr upp ett nätverk när hyresrätterna ska säljas ut, klasskompisen som står upp för vännens rätt att slippa bli trakasserad på grund av sin sexuella läggning, de som ordnar feministiskt självförsvar i skolan och arbetskamraten som ser till att alla är med i facket. Att vara aktiv i massrörelser är en naturlig del av att vara Ung Vänster-medlem. Starkare rörelser innebär en mer framgångsrik kamp, men samtidigt är aktivitet i massrörelserna också ett sätt att långsiktigt stärka Ung Vänsters förtroende i breda lager av arbetarklassen. Även om man som medlem i en annan organisation enbart representerar sig själv och inte Ung Vänster, är det av strategisk vikt att det finns personer som sammankopplas med Ung Vänster och som bidrar till arbetet. Alla ska känna stolthet över att vara med i Ung Vänster.

Distriktsstyrelser som bygger förbundet

Även om klubben står i centrum i vår organisationsmodell har distriktsstyrelserna en nyckelroll. Starkare distriktsstyrelser, som fyller den funktion de är tänkta att fylla, är vägen till fler och starkare klubbar. Idag är problemet att våra distriktsstyrelser generellt är för svaga, och ibland finns också en felaktig syn på vad distriktens roll är, som bland annat tar sig uttryck i att distriktsstyrelser fungerar nästan som en klubb. Vägen till starkare distriktsstyrelser går genom ökad kontinuitet och högre ambitioner på distriktsnivå.

Arbetet på distriktsnivå måste bli mer långsiktigt och syfta till att bygga distriktet starkare – inte bara under det verksamhetsår man som styrelse valts till att leda distriktet utan på lång sikt. Det handlar om att kontinuerligt forma strategier för

att växa genom att starta nya klubbar och stärka de som redan finns, att ha ett fördjupande studiearbete och arrangera kurser, att initiera och upprätthålla viktiga samarbeten samt bygga politiska auktoriteter på distriktsnivå.

Ett revolutionärt förbund byggs underifrån, då är fler och mer självgående klubbar en förutsättning för ett starkare och mer slagkraftigt Ung Vänster. Distriktsstyrelsen ska ha en plan för var nya klubbar ska startas, utarbeta strategier för klubbstartande och samtidigt ha förmåga att agera snabbt när det kommer in nya medlemmar på orter där det tidigare inte funnits någon klubb. En av distriktsstyrelsens främsta uppgifter är att stötta befintliga klubbar och stärka dem på lång sikt. Aktivt klubbstöd ger stabila klubbar som i sig ger ett stabilt och på längre sikt starkare distrikt. Samtidigt som distrikten blir större måste de också bli mer stabila. Fler klubbar ska vara helt självgående och ambitionen med vad varje klubb ska vara kontinuerligt skruvas upp. En av de viktigaste komponenterna av distriktsstyrelsernas arbete är att se till att varje klubbstyrelse får en utbildning inom en månad efter att de har blivit valda.

I grunden har distriktsstyrelserna ett viktigt interndemokratiskt uppdrag. De beslut som fattas på kongresser och i förbundsstyrelsen omfattar hela förbundet, och alla bär vi ett ansvar för att de implementeras. För att fler ska delta i utformandet av vår organisation och politik behöver distriktsstyrelserna och deras ledamöter ta större plats på förbunds nivå. Fler förtroendevalda måste vara en aktiv del av interndebatten, dela på centrala arrangemang och ta ansvar för att utveckla Ung Vänster till ett starkare förbund.

Distriktssamarbeten

Vi ser att Ung Vänsters distrikt runt om i landet har olika styrkor och svagheter och att de även varierar till storlek och medlemsantal och vi vet att både större och mindre distrikt gynnas av samarbeten sinsemellan. Tidigare år har det anordnats studier i de olika grannskapen, någonting som stärkt distrikten och bidragit till ett större kunskapsutbyte. För att samarbetena distrikten emellan ytterligare ska kunna utvecklas och stärkas måste kontakten mellan distriktsstyrelserna och distriktens faddrar bli bättre.

Ett förbund med högre ambitioner

Tanken om vad Ung Vänster ska vara och göra måste breddas. Idag är vi bra på att driva kampanjer och vara aktivister och det ska vi vara stolta över. De senaste åren har förbundets kampanjarbete utvecklats och hittat nya former. Det arbetet ska fortsätta och ta nya steg. Men även om vår förmåga till basarbete och aktivism avgör förbundets politiska kapacitet är det inte tillräckligt. Ung Vänster ska vara ett förbund som har större ambitioner än att enbart vara en kampanjorganisation. Systemkritiken, socialismen och den feministiska kampen är vår livsnerv. Ett förbund som tar sig an en så djupgående uppgift måste vara beredd att bygga en organisation som kan bära upp en sådan vilja till förändring. Studiearbete, idédebatt och ideologiproduktion är inget vi kan vänta med tills vi tycker oss ha tid och kraft nog till det. Det kan inte åsidosättas för annat som känns viktigare här och nu, utan är centrala delar av vad vi måste göra för att bli det förbund vi vill vara.

När samhället förändras då ändras också den politiska debatten. De senaste decenniernas marknadsliberala våg har förskjutit det politiska landskapet högerut. Den långvariga högerdominansen har smalnat av fönstret för vad som anses möjligt, eller ens önskvärt, att politisk kamp kan förändra. Marknadsliberala föreställningar – om exempelvis den enda vägens politik, att skatter inte går att höja och arbetslösheten inte kan påverkas genom statliga investeringar – har smalnat av den politiska debatten och pressat tillbaka vänstern. En vänster som vill åstadkomma förändring på riktigt kan inte acceptera dessa ramar. För att bryta högerens dominans krävs därför också ideologisk kamp. Ung Vänster behöver vara en organisation som förmår att självständigt förstå och tolka vår samtid, som kan säga sådant som annars inte sägs och förändra ramarna för den politiska debatten.

För att det ska vara möjligt måste vi göra inbrytningar på nya fält, finnas på fler arenor och ha en bredare utåtriktad och politisk plattform. Det handlar inte nödvändigtvis om att vi behöver synas inom fler politiska sakområden, utan viktigare är att vi kan synas på fler sätt kopplat till de områden som vi tycker är viktiga. Vi behöver kunna föra fram våra politiska frågor och krav i ungas vardag – på skolor, fritidsgårdar och arbetsplatser – och samtidigt bekämpa överklassens hegemoni i samhällsdebatten. Vi behöver fortsätta ta fram skarpa kampanjer om relevanta frågor, men också arbeta långsiktigt med ideologiproduktion. Fler i kadern måste bli politiska experter på relevanta sakområden och därmed bli referenspunkter såväl inom förbundet som i debatten utanför. På förbunds nivå måste vi utveckla de institutioner vi tidigare har byggt upp – Röd Press, Red Planet och bokförlaget Nixon – samtidigt som hela förbundet också behöver ta ansvar för att dessa ska stärkas.

Ung Vänster är inte bara en kraft för sig själv, utan vi är också en del av den breda vänstern. Våra förutsättningar för att bedriva en lyckosam politisk kamp påverkas av i vilken riktning den rör sig. Det är en viktig ambition att idédebatt och ideologiska diskussioner som är relevanta för den breda vänstern och för samhällsutvecklingen också måste föras inom förbundet. Ibland finns ett förhållningssätt där ideologiska diskussioner ses som något som står i vägen för utåtriktat basarbete. Det är ett synsätt som vi måste bort från. I Ung Vänster ska man hitta de bästa aktivisterna och de duktigaste organisatörerna – men också de säkraste och skarpaste ideologerna. Om detta ska realiseras måste de politiska diskussionerna inom förbundet fortsätta att levandegöras. Det kräver insatser från förbundsstyrelsen, men det är framförallt ett ansvar som måste genomsyra hela organisationen, från varje klubbmöte till processen inför en kongress.

En levande ideologisk debatt inom förbundet går hand i hand med ett fortsatt arbete för att stärka studiearbetet i förbundet. Det finns flera anledningar till varför studiearbetet är viktigt. För att kunna förändra samhället måste vi förstå hur det fungerar, men studier skapar också gemensamma referensramar och en gemensam identitet. Under den senaste kongressperioden har förbundsstyrelsen tagit initiativ och påbörjat en studiesatsning i förbundet, som har bestått av en ny infrastruktur för studier, produktion av nya studiecirklar och digitalisering av Kämpa-Lär steg 1 och 2. Studiesatsningen tar inte slut här utan ska under kongressperioden fortsätta och öka i styrka. Studier måste ske på alla nivåer i förbundet, som en naturlig del av vår verksamhet, och ske på ett sätt så alla medlemmar kan utveckla sina teoretiska, ideologiska och organisatoriska förmågor. Våra studier på klubb nivå ska sammanföra praktik och teori och vara kopplade till klubbens övriga arbete, och klubbstyrelsen har ett stort ansvar att

tänka strategiskt kring klubbens studier. På distrikts- och förbunds nivå ska vi arrangera studier på en högre nivå, syftande till att göra kamrater i ledande ställning till ännu bättre organisatörer och till politiskt ännu skarpare aktivister. Som en del i studiesatsningen så kommer fördjupande grannskapsstudier hållas, där distrikt nära varandra kan studera fördjupande tillsammans. Bland annat bör det ordnas mer separatistiska studier som skapar rum för tjejer att utvecklas och diskutera viktiga frågor, någonting som gynnar både det internfeministiska arbetet och förbundets politiska och ideologiska utveckling. Målsättningen med studiearbetet är att bygga en större kader som utifrån teoretiska, ideologiska och organisatoriska kunskaper kan utveckla förbundets analyser och dra politiska slutsatser om vår omvärld. Fler måste också ta del av den ideologiska diskussionen och utvecklingen av förbundet. En annan viktig del kommer vara att ge alla tjejer i förbundet möjlighet att gå den tjejseparatistiska kursen, Marxism för tjejer. Marxism för tjejer kommer av att det ofta i större utsträckning är killar som studerar ämnen som marxism och för att bemöta detta skapar vi rum för tjejer att diskutera och utveckla sina socialistiska teorier och analyser. Förbundsstyrelsen ska även se över möjligheten att anordna längre studier, som syftar till att bygga en starkare politisk och organisatorisk kader, till exempel med Kvarnby folkhögskola. Större distrikt ska vara behjälpta av förbundsstyrelsen att själva lägga upp dessa längre studier.

Aldrig ensamma – alltid ensamma

Ung Vänster har under historien haft en unik roll inom arbetarrörelsen och vänstern. Vi har ofta varit de som gått i första ledet för att åstadkomma progressiva förändringar och på samma gång alltid varit de som velat gå längre. I modern tid har vi fungerat som vår egen rörelses ideologiska samvete och pålitliga organisations-byggare. Många gånger är det vi som har förnyat vänsterns och arbetarrörelsen politiska praktik, men inte minst genom vårt feministiska arbete har vi också varit avgörande för vänsterns ideologiska utveckling. Vår uppgift är att vara de som inser vikten av att vinna direkta segrar här och nu, segrar som stärker arbetarklassens ställning och som leder till jämställdhet mellan könen, och samtidigt skapa sammanhang och väva in den dagliga kampen med våra långsiktiga målsättningar.

Idag är vi många gånger inte tillräckligt relevanta inom den breda arbetarrörelsen och vänstern, ibland har vi inte självförtroende nog att ta plats medan vi i andra situationer själva inte är tillräckligt intresserade för att göra det. Under de senaste åren har vi sett framväxten av en ny identitetspolitisk vänster, vars politiska projekt inte har förmågan att identifiera och samla ett brett politiskt projekt, något som är avgörande för att åstadkomma djupgående samhällsförändringar. Vi har en socialdemokrati som istället för förändringsvilja signalerar vanmakt inför den högervridning som har fullföljts under de senaste åren. För utvecklingen inom vänstern och i Sverige är det viktigt att vår närvaro i arbetarrörelsen och vänstern förstärks.

Ung Vänster kämpar sida vid sida med Vänsterpartiet och Vänsterns Studentförbund. Våra organisationer är del av samma familj, där våra mål sammanfaller, även om vi arbetar på olika sätt och på olika arenor. Våra organisationer är inte detsamma och kommer ha olika ståndpunkter ibland, men vi är självständiga delar av samma rörelse

och förhållandet mellan oss bygger på solidaritet och ömsesidighet.

I det nuvarande politiska läget finns det få naturliga allierade för Ung Vänster. Men det betyder inte att vi står ensamma. I modern tid har det många gånger varit tillsammans med andra som Ung Vänster har gjort störst avtryck. Till exempel mitt i den nuvarande antirasistiska mobiliseringen, i proteströrelsen mot det amerikanska angreppskriget mot Irak eller i den massrörelse mot ett svenskt EMU-medlemskap, som uppstod i samband med folkomröstningen för drygt tio år sedan. I dessa rörelser har vi inte haft rollen som passiv efterföljare, utan snarare som initiativtagare och pådrivare satt agendan. Vår organisatoriska förmåga har dessutom många rörelser kunnat sätta sin tilltro till. Den här rollen måste vi återvinna. Samtidigt som vi slår vakt om vårt eget politisk projekt, och förverkligar det genom konkret och praktisk handling, måste vi vara en aktiv del av – och när det är relevant också vara de som tar initiativ till – rörelser och mobilisering.

När vi samarbetar med andra organisationer är det viktigt att alltid avväga hur vi bäst samlar så många som möjligt i slagkraftig politisk handling. En eventuell ideologisk samsyn bland samarbetspartners kan inte överordnas vikten av att lyckas samla en så stor del av arbetarklassen som möjligt bakom de krav som ställs. Det är när vi är många som vår genomslagskraft är som störst. Det är också viktigt att bedöma andra organisationers faktiska potential att mobilisera: ett arrangemang blir inte med nödvändighet bredare för att det står fler organisationsnamn på affischen. När vi söker samarbeten måste vi alltid hålla våra egna mål och analyser i huvudet, och kritiskt utvärdera för- och nackdelar med varje potentiell samarbetspartner. Vi samarbetar med andra för att stärka de kamper vi deltar i, och detta får vi aldrig glömma. Under de kommande åren är det av största vikt att öka Ung Vänsters kontakt med fackförbunden inom LO och framför allt med stridbara fackföreningsmedlemmar på lokal- och avdelningsnivå.

Ung Vänsters roll i ett nytt politiskt landskap

Efter riksdagsvalet hösten 2014 tonar ett helt nytt politiskt landskap fram. Stödet för de fyra borgerliga partierna kom att bli det lägsta någonsin och högerregeringen ersattes av en socialdemokratiskt ledd regering. Samtidigt hade man en svag parlamentariskt ställning och en ny politisk riktning omöjliggjordes helt i och med Sverigedemokraternas beslut att tillsammans med alliansen fälla den nya regeringens budget. Under hotet för nyval, där utfallet endast verkade gynna Sverigedemokraterna, ingick regeringen och de borgerliga partierna i decemberöverenskommelsen. En överenskommelse som är menad att möjliggöra för en minoritetsregering att få igenom sin budget. Utfallet av detta är ännu oklart, men skiljelinjen mellan höger och vänster kommer i och med detta att fortsätta upprätthållas.

Oavsett vilka som sitter i regeringen är våra huvudmotståndare alltid överklassen och den höger som representerar deras intressen. Vår roll är att vara det tydliga vänsteralternativet i svensk politik, därför är vi i konsekvent opposition mot en politik som ökar klasskillnader, befäster könsmaktsstrukturer och undergräver ungas rätt till trygghet och makt över det egna livet. Vår främsta kritik mot den förra borgerliga regeringen var att de förde en politik som gynnade överklassens

intressen på vår bekostnad. Sverigedemokraterna är en rasistisk rörelse, vars utgångspunkt och konkreta politik står i motsättning till arbetarklassens intressen och en politik för att flytta fram kvinnors positioner.

Ung Vänsters huvuduppgifter i detta nya politiska landskap är både att vidga vad som anses möjligt att göra och vidga de reella möjligheterna till politisk förändring. För att detta ska bli verklighet finns det två saker som är av särskild vikt: en förskjutning vänsterut av den politiska debatten samt fokus på ungas konkreta livsvillkor. Därför väljer vi våra strider och går till angrepp i de sammanhang där vi har möjlighet att lyfta viktiga konfliktlinjer och vinna reella segrar. Det är viktigt att se att det finns en växel-verkan mellan en förskjutning av debatten och vårt konkreta politiska arbete – dessa bägge förutsätter varandra. Genom att förändra premisserna för samhällsdebatten och driva frågor som berör oss unga i vår vardag bygger vi förbundet starkare och driver på för en socialistiskt och feministisk samhällsförändring.

Politiska prioriteringar

I ett läge där klassamhället hårdnar, könsmaktsordningen fortfarande är stark och unga betalar priset för decennier av högerpolitik med otrygga livsvillkor, då har ett revolutionärt socialistiskt och feministisk ungdomsförbund stora utmaningar framför sig. Men för vår förmåga till att göra skillnad är det nödvändigt att kunna prioritera, och välja ut områden och frågor som vi anser vara strategiskt och politiskt viktiga under de kommande åren. Ung Vänsters verksamhet precis som vår utåtriktade plattform ska vara bred, och dessa områden är inte de enda som förbundet kommer att jobba med under den närmsta tiden, men för att vi ska lyckas krävs att dessa prioriteringar ger avtryck i hela organisationen.

Vi är vänsteralternativet

Under de kommande åren ska Ung Vänster befästa vår position som det tydliga vänsteralternativet. Det betyder att vi måste finnas på plats i ungas vardag, mobilisera kring frågor som spelar roll och få fler att ta ställning och organisera sig hos oss. För oss är det tydligt att Socialdemokratin och Miljöpartiet inte är våra allierade, även om de inte är våra huvudmotståndare. Vi ska vara regeringens tydligaste kritiker från vänster. För att vi ska vara vänsteralternativet måste vår position i vänstern stärkas och vi måste bli bättre på att definiera vad det är den politiska vänstern innebär och representerar. Ung Vänster har en avgörande roll att spela i den breda vänstern och en helt unik roll att fylla i svensk politik. Vi ska ta plats i de debatter som är viktiga för vänstern och arbetarrörelsen och inte dra oss för att skilja ut oss.

Trygghet i vardagen och makt över det egna livet

Ung Vänster har spelat en viktig roll för att lyfta frågor om ungas otrygga livsvillkor i den politiska debatten. Det är vi som har gått i första ledet och tagit kampen för trygghet på jobbet, ett modernt miljonprogram mot bostadsbristen och ett stopp för den privata vinstjakten i skolan. För oss har detta inte handlat om en politisk prioritering bland andra. Vi har formulerat ett politiskt projekt som utgår från att med ett tydligt konfliktperspektiv lyfta konkreta frågor som spelar roll för ungas liv. I grunden har det handlat om att stärka vänsterns band till arbetarklassen. Att vi

blir bättre på att på ett lättillgängligt sätt lyfta frågor om rättigheter på jobbet, arbetsplatskamp, utnyttjande av tidsbegränsande anställningsformer och bemanningsföretag är av speciellt stor strategisk vikt för att kunna organisera fler unga arbetande. Vår utgångspunkt; att vi organiserar oss för att tillsammans med andra kämpa för att förändra vår egen situation, förutsätter att vi också prioriterar de frågor som har en tydlig inverkan för vår egen möjlighet att känna trygghet i vardagen och därmed ha makt över det egna livet.

Den feministiska vågen

I en tid när reaktionära krafter flyttar fram sina positioner samtidigt som nyliberala värderingar styr politiken är Ung Vänsters feministiska arbete viktigare än någonsin. Vi ska försvara de landvinningar som kvinnorörelsen under decennier har kämpat sig till och slåss för nya. Det ska vi göra genom att lyfta frågor om rätten till sin egen kropp och rätten att må bra, men också frågor om makt och ekonomi. Ung Vänster är en drivande och avgörande kraft i den feministiska rörelsen. Vi ska tillsammans med andra fortsätta kämpa för en feministisk offensiv och driva konkreta krav som flyttar makt från män till kvinnor. Ung Vänster har en viktig roll att spela i den feministiska debatten och vi ska i högre utsträckning ta plats i de teoretiska och ideologiska diskussioner som förs inom den. Vi behöver fortsätta utveckla vår feministiska praktik, och samtidigt se till att fler tjejer får prova feministiskt självförsvar och möter oss när vi går sysstrar på stan. Vid sidan av detta är det också en viktig ambition att förstärka det feministiska perspektivet i relation till vår kamp för ungas rätt till trygga villkor.

Kamp mot rasism och fascism

De rasistiska strömningarna och mobiliseringen, som bland annat tar sig uttryck i framgångarna för Sverigedemokraterna, utgör ett hot mot hela arbetarklassen. När rasistiska problemformuleringar normaliseras leder det till att klassperspektiv och möjligheten att hålla ihop arbetarklassen försvagas, och hetsen och förtrycket mot rasifierade intensifieras. Vår strategi mot Sverigedemokraterna består i huvudsak av tre komponenter: att bekämpa normaliseringen av dem och se till att etablerade partier inte anpassar sig till dem, att hindra deras försök att mobilisera sina sympatisörer på gatan, samt att förstärka motsättningarna mellan höger och vänster och få debatten att i högre utsträckning handla om frågor som rör ekonomisk fördelning. I en bredare antirasistisk strategi utgör också kampen mot strukturell rasism en viktig komponent. Samtidigt som Sverigedemokraterna växer ser vi också hur renodlat fascistiska och nazistiska krafter försöker flytta fram sina positioner. För att långsiktigt pressa tillbaka dessa rörelser är antirasistisk och antifascistisk organisering avgörande. Vi vill se breda, folkliga och konfrontativa sammanslutningar för att marginalisera och trycka tillbaka fascistiska och nazistiska krafter. 24-timmarsregeln, att vi inom 24 timmar ska bemöta rasisternas försök till propagandaspridning och närvaro på våra gator och torg, är också en central metod. Under de kommande åren ska Ung Vänster fortsätta stärka sin ställning i den antirasistiska rörelsen, vara en ledande organisatör i den antifascistiska kampen, och därigenom se till att dessa kamper blir framgångsrika.

Systemkritiskt förhållningssätt till klimatkrisen

Kampen mot klimatkrisen och för klimatomställning är en ödesfråga för vår tid. Om inte hastigheten i omställningen ökar kommer det bli mycket svårt att begränsa den globala temperaturhöjningen till två grader. Klimatkrisen är nära sammanhängande med det kapitalistiska systemet och en långsiktig och

fullständig lösning på problemet är omöjlig så länge som det består. Av samma anledning är ett systemkritiskt perspektiv, som ifrågasätter kapitalismen och vill ersätta det med en socialistiskt organiserad ekonomi, avgörande och därför har också vänstern ett särskilt stort ansvar för klimatfrågan. Under åren som kommer ska Ung Vänster bredda vår utåtriktade plattform och ta större plats i debatten om klimatkrisen. Vi ska vara det självklara alternativet för alla unga som vill se ett systemkritiskt förhållningssätt till klimatkrisen.

Internationell solidaritet

Vår socialistiska och feministiska kamp är till sin natur internationell. Även om kampen tar sig olika uttryck i olika delar av världen är de bakomliggande strukturerna de samma. Under de kommande åren ska vi prioritera vårt internationella arbete högre. Som ett led i det arbetet ska vi intensifiera kontakterna med intressanta och relevanta ungdomsförbund i Europa. I vårt utåtriktade arbete ska vi bli bättre på att lyfta internationella frågor. Det kan handla om de orättvisor som den globala kapitalismen skapar, orättfärdiga krig eller vår strävan efter en världsordning där folkrätten respekteras. Det försämrade säkerhetspolitiska läget i vår omvärld används av Nato-förespråkare för att mobilisera för ett svenskt medlemskap i militäralliansen. Också på andra områden försöker reaktionära krafter utnyttja både en befogad oro och ett uppskruvat tonläge för att driva igenom sin agenda. Det kan handla om att motivera ökad militarisering genom att skrämmas med Ryssland eller att motivera repressiv lagstiftning i Sverige med Islamiska statens övergrepp i Mellanöstern. Vi måste vara dem som visar tydligt att det rätta svaret till konflikter och motsättningar mellan imperialistiska makter är motstånd mot all imperialism. Ung Vänster har en viktig roll i att gå i bräschen för att försvara den militära alliansfriheten och Sveriges möjlighet till att föra en självständig utrikespolitik, som präglas av solidaritet med världens förtryckta folk.

Avslutning

Vi formulerar förbundets verksamhetsplan utifrån politiska mål om att förändra samtiden och vinna framtiden. Under över hundra år har ungdomar organiserat sig i vår organisation, tillsammans vunnit segrar och upplevt motgångar. Vi ser att deras organisering då precis som vår idag är vårt verktyg för att utmana de maktstrukturer som vi vill bekämpa. Vi stakar nu ut vägen för att skärpa det verktyg som Ung Vänster är. Med utgångspunkt i klubbarna ska vi sträva mot en mer mångskiftande lokal verksamhet. Förståelsen för och samtalet om hur vi arbetar ska fördjupas.

Ingen kommer föra kampen åt oss därför att inga andra kan fylla vår roll. Vi har en unik uppgift som förpliktigar. Det är upp till oss att organisera unga i kamp för socialism och feminism i Sverige. Vi kommer aldrig att nöja oss med att enbart genomföra små förändringar inom ramen för ett ohållbart system och vi reducerar oss inte till såna som nöjer sig med att prata om att samhället behöver förändras. Vi organiserar oss i vår egen vardag för att åstadkomma verklig förändring. Det finns inget annat ungdomsförbund som är som Ung Vänster. Vi är vänsteralternativet som står upp för rätten till ett dragligt liv, som sätter ord på människors känsla av maktlöshet och som kanaliserar längtan efter ett i grunden annorlunda samhälle.